

del Sindicat; així trobarem una nova ocasió de manifestar els nostres sentiments i d'homenatjar a l'honorable company Mestres i Miquel, la història sindical del qual és ben coneguda així com la seva recta voluntat difícilment reduïble amb una disposició arbitrària.

Després de la distitució de la Junta de Tarra-gona, i sense fer esment d'altres incidents, pe-nvora, prohibició de publicar la Guia... etc., va semblar que cessava la persecució del Sindicat, però després hem vist que no era així. Els Esta-tuts dels Col·legis Oficials de Metges signats la vi-gília de caure la Dictadura i que fa poc hem vist publicats, en són la prova més evident.

La forma com es desenrotllava la nostra vida, malgrat tots els obstacles, els devia irritar en con-tra nostra i no essent-los possible cap nova per-secució, compaginaven secretament, i a l'ombra, uns Estatuts arbitraris, que més que perseguir la finalitat d'enrobar als Col·legis pretenien ésser l'arma per a destruir definitivament el Sindicat.

Aquests Estatuts, en les seves mans, haurien estat veritablement una arma terrible, tal vegada insuperable. Desapareguts ells, hem d'esperar que no s'esgrimirà en contra nostra, però així i tot, hem de lluitar tots units perquè siguin modificats aquests Estatuts. Tenim dret a demanar-ho i àd-huc a què se'ns concedeixi, i si no fos així serà precís de demostrar una vegada més la nostra for-ça i la nostra unió i formar un front compacte per a cridar el "No passareu", almenys a la nostra terra.

El Consell que ens representava en el moment d'ésser-nos modificats violentament els Estatuts, inicià el nou camí a seguir pel Sindicat. Els Con-sells que el succeïren seguiren amb èxit el pla tra-çat i el Consell actual ha procurat també conti-nuar-lo amb la major bona voluntat fins a obte-nir els resultats que hem de confessar, franca-ment, que ens satisfan.

L'evolució s'ha fet ben conscientment, sense poder-ho exterioritzar, però aprofitant l'avinent-sa de totes les Assemblees per a orientar i dirigir en aquest sentit la massa sindical.

Efectivament, cada any, en aquest moment, la Memòria reglamentària, era el mot de consigna pronunciat més o menys veladament, però sem-pre amb un to d'esperança i energia que avui ens plau de recordar. L'any passat, com si pressen-

tíssim el moment de glòria que s'apropava, férem ja pública manifestació de la nostra confiança i de la feina que anàvem organitzant amb callada insistència.

Tots els metges de Catalunya i Balears, i d'una manera especial vosaltres, els seus Delegats, han obeït bé la consigna apropant-se cada dia més al Sindicat i ajudant-lo en totes les seves noves em-preses i iniciatives, mantenint encès el foc sagrat que avui es torna a abrindar per sempre.

Crec sincerament que els metges hem donat un bell exemple i que en podem estar orgullosos, car no sols no se'ns ha pogut reduir, sinó que hem estat l'única Entitat catalana que conservant plena-ment la seva personalitat, la seva independència i la seva dignitat, s'ha pogut enrobar i preparar adequadament per aquest moment històric per a tots. Si comparem el nostre Sindicat actual amb el que clausuraren l'any 1923, veureu tot el camí recorregut. Es demostra amb la comparació que s'ha complert fins el final el pla que ens havien assenyalat. El moment de reprendre l'actuació sindical, la nostra organització compta amb tots els mitjans que assegurin el seu desenrotllament i donen eficàcia a la seva actuació.

Avui són més companys sindicats que mai. No hi ha hagut ni una sola deserció per motiu de les circumstàncies passades i en canvi comptem amb la valuosa col·laboració dels companys de Balears.

La Mutual està totalment constituïda amb una esplèndida situació econòmica.

La Cooperativa dona un rendiment considera-ble i té ja demostrada la seva gran utilitat pel metge.

La Caixa de Previsió i Crèdit està estructura-da de forma que completarà la previsió del metge i l'auxiliarà en totes les seves necessitats mate-rials.

Aquestes tres Institucions són la recompensa millor que pot oferir el Sindicat al metge que ac-cepta la seva disciplina.

A més, altres serveis del Sindicat completen la seva eficàcia i formen tots plegats els atributs, o si voleu, les armes, que cal tenir ben preparades al moment de reprendre l'acció essencial.

Per fi, com a símbol admirable, el Sindicat arri-ba al moment de la seva redempció quan ja po-dem dir que comencen a alçar-se les primeres pe-dres del nostre Casal.